

[Helga Pedersen.]

20 år. Det vil sige, at retten til erstatning også her foreslås bevaret i 30 år fra den hændelse, der forvoldte skaden. Også dette er noget absolut nyt i dansk erstatningsret. Det lyder rent teknisk tilfredsstillende, og det er måske også af finansielle grunde nødvendigt, at vi har denne grænse; men man kan jo spørge, om det vil slå til i livet, hvis en sådan ulykke skulle indtræde. Man kan altså bare tænke på den 31-årige skadelidte, hvis skade med sikkerhed af sagkyndige kan henføres til en atomulykke for mere end 30 år siden. Hvad med ham?

Endvidere må vist reglen i § 31 siges at give udtryk for et nyt princip. Det er reglen, hvorefter justitsministeren i givet fald har pligt til at gribe ind over for en erstatningsfordeling og eventuelt har pligt til at fremsætte lovforslag om foranstaltninger til at sikre ligelig dækning af de skadelidtes krav og eventuelt endog til at fremsætte forslag om, at der skal ydes et statstilskud, som — jeg forstår det således — kan bringe erstatningen op over maksimummet, de 70 mill. kr.

De processuelle regler er, som man jo kunne forvente det, fuldt så komplicerede som de materielle regler. Hverken disse regler eller de afsluttende strafferegler giver mig anledning til her ved første behandling at fremsætte særlige bemærkninger ud over en enkelt bemærkning vedrørende forslaget om, at anlægsindehaveren også skal have et objektivt strafferetligt ansvar, altså i givet fald skal kunne pålægges bødeansvar, uanset at han ikke har gjort sig skyldig i noget forsætligt eller uagtsomt forhold. Om begrundelsen for denne vidtgående regel tier udvalget, så vidt jeg har kunnet se det, i sin generelle redegørelse, og i motiverne til lovforslaget i udvalgsbetænkningen side 92 henvises der til en række love fra landbrugsministeriets område om afsætning af danske landbrugsvarer, om tilvirkning og forhandling m. m. af ost, om slagtning, forhandling, udførsel og indførsel af fjerkræ og om udførsel af frisk dansk frugt. Alle disse landbrugsministerielle love har — det er i hvert fald mis indtryk — yndet de objektive straffebestemmelser. Vi kender også objektive straffebestemmelser fra enkelte andre love, som vi har behandlet her i det høje ting i de senere år;

vi kender det f. eks. fra færdselsloven vedrørende spørgsmålet om ejerens ansvar for overlæs på lastbiler, og vi kender en objektiv straffebestemmelse fra beværterloven. Men i disse sidste to tilfælde synes jeg dog, at der anføres særlige og efter min mening også tilstrækkelig stærke begrundelser for en så streng strafferetlig ansvarsregel. Således synes jeg ikke, det ser ud til at man har villet gå frem i dette tilfælde, så jeg tror, det vil være rimeligt at drøfte spørgsmålet nærmere i udvalget.

Jeg har bemærket mig, at denne lov tænkes gældende også for Grønland. Det synes jeg er rigtigt, så meget desto mere som vel vore første realitetsovervejelser om et atomkraftværk her i landet formentlig vil komme til at dreje sig om opførelsen af et atomkraftværk i Grønland.

Hermed skal jeg slutte mine betragtninger over de mere principielle dele af lovforslaget. Som det er fremgået, lovgiver vi her på ny måde for et nyt område, og det er ganske klart, at udviklingen hurtigt kan medføre ændringer af denne lovgivning, men er lovforslaget end på visse punkter ufuldkomment og usikkert, anser jeg dog såvel udvalgets arbejde som forslaget for betydningsfuldt, og jeg finder det nødvendigt, at vi nu søger at fastlægge regler for dette område. Dem, der særligt måtte være bekymrede for forslagens økonomiske konsekvenser, vil jeg blot henvise til udtalelsen i udvalgets betænkning på side 55, hvor det siges, at bestemmelsen om statens mere subsidiære ansvar ikke anses for at være af en sådan betydning, at disse reglers gennemførelse fremkalder finansielle betæneligheder.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling.

Knud Thomsen: Jeg kan så levende tilslutte mig den højtærede justitsministers bemærkning i fremsættelsestalen om, at medens lovforslagets hovedprincipper er ganske klare, så virker lovforslaget som helhed ikke let tilgængeligt. Det er jo et teknisk vanskeligt område, denne lovgivning skal beskæftige sig med, et område, som i teknisk henseende er i stadig udvikling, og hvor usikkerheden er stor, og samtidig et område, hvor man skal beskæftige